

Dvylika laiptelių

Kas yra Kalėdos?

Man Kalėdos – tai į vaikystę, į svajones ir net į tai, ko neturėjai, gražinantis eglutės spygliukų kvapas. Tai – močiutės megztos vilnonės kojinės. Tai – tylų vakarą krosnyje spragsinti ugnis ir močiutės pasakojama istorija. Tai – už lango girgždantis sniegas ir šuns lojimas. Tai – kepamų kūčiukų kvapas. Tai – laužiamo kalėdaičio garsas. Tai - duonos kąsnis, po kurio norisi ištarti „amen“. Tai – šienas po staltiese. Tai - kylančios varnos nupurtytas šerkšnas nuo medžio šakelės. Tai – P.Čaikovskio „Spragtukas“ žvakių šviesoje ir M.K.Čiurlionio „Karalių pasaka“. Tai - noras melstis neprašant ir neatgailaujant. Tai - žinojimas, jog tau atleista. Tai - nuoširdumas, sugebantis prasiveržti netgi pro raudonų šventinių maišų, hollywoodinių Kalėdų senių ir šleikščiai saldžių „Jingle Bells“ barikadas. Tai – švelnus angelo prisilietimas. Tai – tiek artimųjų, tiek nepažįstamųjų šypsenos. Tai – tiek tylus, tiek džiaugsmingas buvimas drauge su svarbiausiais žmonėmis tavo gyvenime. Tai - noras tiesiog Jus visus apkabinti, mielieji, ir iki skausmo suspausti.

Linkiu suprasti, kas Jums yra tikrosios Kalėdos, ir tą suvokimą nešiotis širdyje visus metus.

Tiesog Lina

Pasaulis švenčia Kalėdas

Kiekviena šalis turi savų švenčių, savitų tradicijų. Kalėdas švenčia labai daug šalių, bet šventinis laikotarpis šiek tiek skiriasi, skiriasi papročiai. Dėl visiems žinomų įvykių labai daug Ukrainos žmonių buvo priversti palikti savo tėvynę, šiemet Kalėdas švęs kitose šalyse, taip pat ir Lietuvoje. Mūsų gimnazijoje šiuo metu mokosi 25 moksleiviai iš Ukrainos. Pradinukams, kurių yra 15, padeda mokytojos padėjėja Olga Ukraineva. Gimnazijos laikraščio „Dvylika laiptelių“ žurnalistai paprašė Olgos papasakoti, kaip švenčiamos Kalėdos Ukrainoje.

DL: Gerbiamoji Olga, kas yra švenčiama gruodžio 19 dieną?

O: Ši diena- Šv. Mikalojaus diena. Šv. Mikalojus- tai Kalėdų senelio prototipas. Šią dieną Šv. Mikalojus vaikams atneša meduolių, sausainių, kuriuos nubudę ryte vaikai randa po savo pagalve.

DL: O kada švenčiamos Kalėdos, Naujieji metai?

O: Ukrainoje pirmiau švenčiami Naujieji metai. Tą pačią dieną, kaip ir Lietuvoje. Visi susirinkusieji laukia prezidento sveikinimo kalbos, po to, kol laikrodis muša 12 dūžių, reikia suspėti ant popieriaus lapelio užrašyti svajonę. Jei suspėji, viskas išsipildys. Žinoma, vaisės, dovanėlės vaikams.

Sausio 6-osios vakare švenčiamos Kūčios. Pas mus nėra 12 patiekalų, ruošama tik Kūčia: verdamos kviečių kruopos su medumi, dedama riešutų, aguonų. Geriamas gėrimas „uzvar“, kuris verdamas su džiovintais vaisiais. Kai šeima pavalgo, Kūčią (patiekalą) neša krikšto tėvams, lankomi kaimynai, artimos šeimos, kalėdojama.: prie įėjimo durų giedamos kalėdinės giesmės, vaikams už giesmes duoda saldainių, pinigų.

Kalėdų naktį buriama ateitis: populiarus burtas su žiedu, svogūnu, pinigais, saldumynais. Ką ištrauksi, tokie metai ir bus.

O dar mes sausio 13-14 dieną švenčiame Senuosius Naujuosius metus. Tos dienos rytą į namus pirmas turi įžengti atėjęs į svečius vyras, ne moteris. Jis apibarsto visus grūdais, kad metai būtų sėkmingi.

DL: Ar Ukrainoje renkama gražiausia šalies eglė?

O: Ne. Mano mieste, Mariupolyje, iš kur atvyko mūsų šeima, puošiamos dvi eglės: viena miesto eglė, kita miesto mero eglė. Jos abi visiems labai gražios.

DL: Kiek žinome, Ukrainoje yra šilčiau, negu Lietuvoje, nors ir pas jus būna daug sniego. Ar spėjate pasidžiaugti žiemos malonumais?

O: Pas mus, Mariupolyje, daug sniego nebūna. Bet yra dirbtinio sniego kalnelių, vaikai labai juos mėgsta. Kituose regionuose sniego būna daugiau, bet taip pat neilgai.

DL: Ar jau buvote Kauno senamiestyje, ar matėte mūsų eglutę?

O: Laukiame lietuviškų Kalėdų, visa šeima kartu eisime grožėtis Kauno eglute.

DL: Gerbiamoji Olga, dėkojame Jums už įdomų pokalbį. Linkime Jums, Jūsų artimiesiems šviesos, sveikatos, stiprybės, gražių šventinių akimirkų, ir svarbiausio dalyko: sugrįžti į laisvą Ukrainą.

Sveikiname gimnazijoje besimokančius Ukrainos moksleivius su artėjančiomis šventėmis! Tegul ateinantys metai Jums ir Jūsų šeimoms bus tas laikas, kai Jūsų svajonės taps realybe. Nuoširdžiai to linkime.

DL redakcija

В світлу та магічну Різдвяну ніч збуваються заповітні бажання та трапляються справжні дива. Вітаю вас із Різдвом Христовим та бажаю, щоб в домі завжди панувала любов та злагода, щоб кожного дня траплялися маленькі дива, а доля дарувала приємні сюрпризи. Зі святом!

Ольга

Eilėraščiai Žiemai

Kaip gražu

Jau žiema atėjo,
Tuoju užsnigs laukus.
Bėgs vaikai į kiemą,
O tai linksma bus!
Šalta bus visiems labai,
„Bet smagu!“ – sakys vaikai.
Snaigės kris pamažu...
Žmonės džiaugsis: „Kaip gražu!“
Marius Jurgelevičius 4a kl

Žiema

Jau sniegelis atkeliavo,
O šiltukas iškeliavo.
Ką šaltukas į nosytę,
Į ausytę, į kojytę.
Tas šaltukas nemažiukas,
Netgi minus keturių.
Eisim mes visi į lauką,
Bus labai labai smagu.
Arvydas Rozga 4a kl.

Balta žiema

Atkeliauja jau žiema,
Ji visa tokia balta!
Skrieja su savais žirgais
Kaip ir ji- baltai baltai!

Atkeliauja jau žiema,
Šypsosi baltai linksma.
Eisim žaisti su draugais,
Su mažais ir dideliais!

Erikas Grigonis 4a kl.

Laukiame žiemos

Jau iškrito pirmas sniegas,
Tuoju Kalėdos! Kaip smagu!
Per Kalėdas eisim žaisti,
Mėtytis sniegu!

Mes statysim sniego senį.
Jam bus linksma su draugais.
Jo draugai- sniego seniukai.
Jie mažyčiai, bet mieli.

Jau Kalėdos! Jau Kalėdos!
Bus smagu lauke pažaisti,
Su draugais kur nors nueiti.
Austė Zavtrikovaitė 4a kl.

Stebuklinga žiema

Visur balta, visur šalta,
Medžiai dėvi baltus paltus.
O eglutės – išskirtinės,
Žėri tarsi sidabrinės.

Šaltukas beldžias į duris,
Langus nudažo paslaptis,
Ilgi ir jaukūs vakarai,
Aplink šilti žmonių veidai.

Šita naktis žvaigždžių pilna,
Žiūrėk, štai krenta jau viena!
Gal stebuklinga ši žiema?
Skamba kalėdinė daina...

Saulė Kulbokaitė 4a kl.

Kalėdų senelis

Tuoju Kalėdos, tuoju Kalėdos,
Jos ateis kaip sniegas baltas.
Jau Kalėdų senis ruošia
Savo elnius nuostabius.

Seneliukas tas nesnaudžia,
Ruošia dovanas vaikams,
Nes kiekvienas vaikas laukia,
Kuo nustebins juos ryte.

Tik išaušo baltas rytas,

Bėga, skuba jie visi,
Dovanėles išpakuoja,
Džiaugias, aikčioja linksmi.

Karolis Dumbliauskas 4a kl.

Ką man reiškia Kalėdos

Kalėdos – stebuklų metas

Artėjant didžiausiai metų šventei, mintys pradeda sukty tikrai ne apie mokslą. Balto sniego pusnys, gražiausios kalėdinės eglutės, kalėdinės eglutės rinkimai, kalėdinės dainos tai yra tikrai labai įspūdinga.

Asmeniškai man Kalėdos reiškia daug įvairių dalykų. Iš tikėjimo pusės, tai Jėzaus Kristaus gimimo šventė. Aš labiausiai Kalėdas vertinu dėl šeimos buvimo kartu, dėl besąlygiško dėmesio šeimos nariams. Pripažinkime, įprastą dieną žymiai mažiau laiko skiriame savo šeimai, nes didelę laiko dalį užima mokslas, darbas. Taip pat aš Kalėdas vertinu dėl didelio valgių pasirinkimo ant šventinio stalo. Dauguma vaikų laukia Kalėdų dėl dovanų. Pripažinsiu, toks vaikas buvau ir aš, bet kai augu ir bręstu, suprantu, kad taip pat labai smagu ne tik gauti, bet ir dovanoti dovanas. Net maža smulkmena, suteikta tavo draugui, išsklaidys blogą nuotaiką ir atneš teigiamų emocijų. Taip pat ir tau suteiks labai smagių akimirkų. Man Kalėdos reiškia metų pabaigą. Aišku, reikia apie ją galvoti, prisiminti, kas buvo gera ar bloga, kokių džiugių akimirkų gali pasiimti iš šių metų ir kaip prisiminimą pasilikti ateinančiuose metuose.

Kalėdos man daug reiškia. Tai nuostabi šventė pabūti su pačiais artimiausiais. Norėčiau palinkėti kiekvienam – mylėkite savo artimus žmones, skleiskite jiems nuostabią nuotaiką.

Evelina Banevičiūtė 7b

Ką man reiškia Kalėdos? Praeitą savaitę turėjau į tokį patį klausimą atsakyti per tikybos pamoką. Ilgai negalvojusi aš atsakiau į tą klausimą nuoširdžiai.

Kalėdos tai yra nuostabi šventė, per kurią susirenka visa šeima atšvęsti Dievo gimtadienio. Man tas visas Advento laikotarpis yra nuostabus. Laukiu, kada galėsiu išpakuoti dovanas, laukiu kada galėsiu pamatyti, kaip mano šeimos nariai išpakuoja mano nupirktas jiems dovanas. Aišku, laukiu atostogų, Naujų metų. Šias atostogas būsiu pas močiutę, švęsime ten ir Kūčias. Močiutei padėsiu paruošti patiekalus, sesė taip pat, o mano pusseserė servuos stalą. Taip mes jau pasiskirstėm darbus. Praeitą savaitgalį ir namie, ir pas močiutę puošėm eglutę. Kadangi švęsime pas močiutę, tai visas dovanas nuvešiu ten. Per Kūčias, kai visi susirinks, laužysim kalėdaitį, skanausim kūčiukus, valgysim ir tada eisim pakuoti dovanas. Mūsų tradicija- dovanas išpakuoti Kūčių vakarą!

Taip, aš jau viską įsivaizduoju. Labai laukiu šių jaukių švenčių. Labiausiai tai visos šeimos susibūrimo! Linksmų švenčių, linkiu visiems- dideliems ir mažiems!

Ieva Dovydaitytė 7B

Kalėdos- labai didelė šventė mano šeimai ir labai smagi šventė. Todėl aš papasakosiu, kaip aš ją švenčiu.

Kalėdos man kaip rojus, laukiu visus metus ir, kai sulaukiu, jaučiuosi lyg antrą gimtadienį gavęs. Pas mus šeimoje tradicijos labai įdomios, mes būtinai turime keltis šeštą valandą ryto ir prikelti visus šeimos narius, nes be visų šeimos narių negalima pakuoti dovanų. Pasidžiaugę dovanomis ir pavalgę pusryčius nuskuodžiame į kaimą. Kaime nuolatos valgome kiaulieną su bulvėmis, kuri yra labai skani, tada važiuojame į kitą kaimą, kuriame praleidžiame mažai laiko, nes nėra ten ką veikti. Seniau važiuodavome į dar kitą kaimą, bet šiais metais ten nebūsime, nes mūsų močiutė ligoninėje, tad jai dovaną įteikti teks palatoje. Antrą kalėdų dieną mes ilsėsime ir džiaugsime dovanomis, kurias gavome ir valgysime slaptą mamos patiekalą su bulvėmis, kuris yra tikrai nuostabus patiekalas.

Kalėdų pabaigos link mes nupuošiame eglutę ir toliau žaidžiame, valgome skanumynus, kuriuos gavome iš Kalėdų senelio.

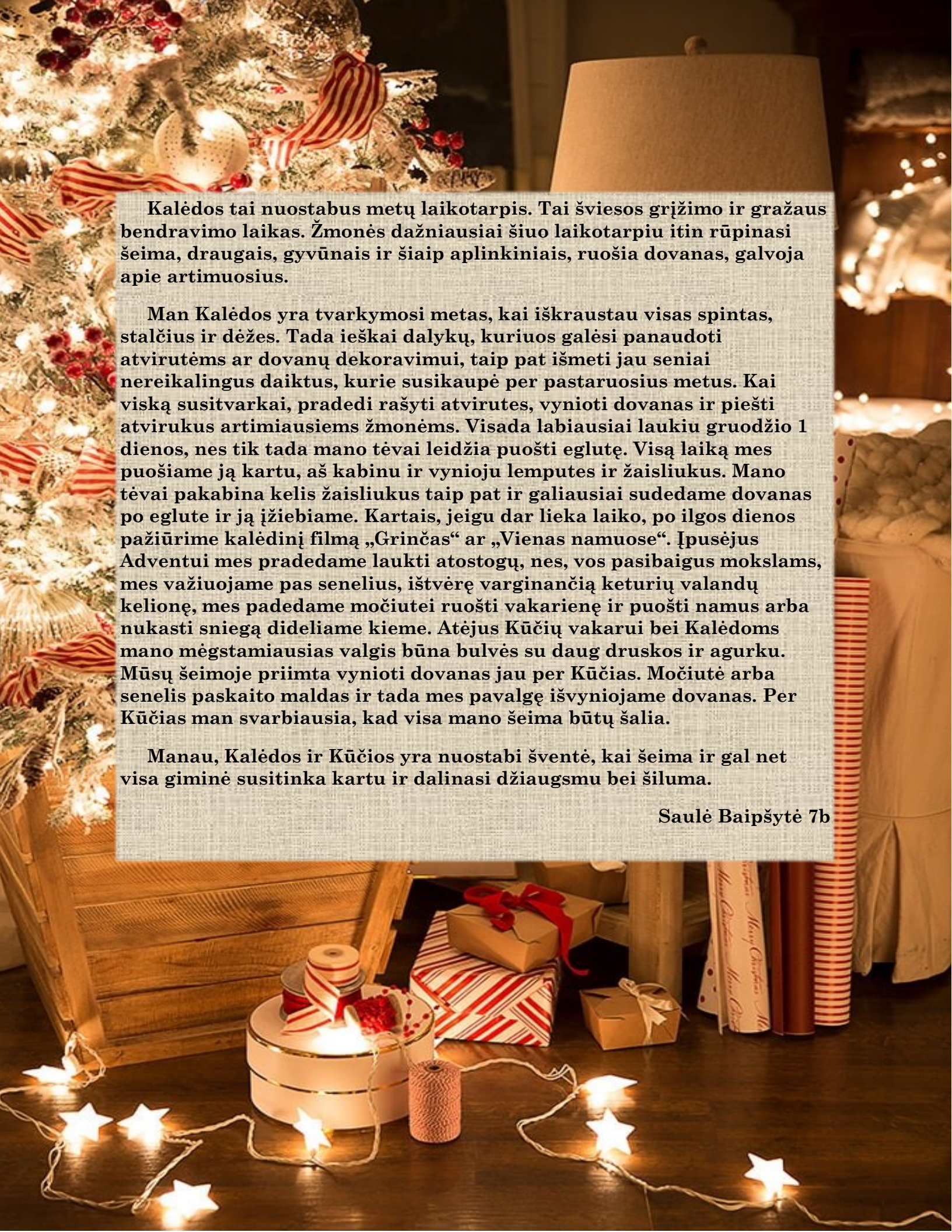
Kalėdos man labai smagu, nes visa šeima ir giminė susirenkam prie vieno stalo ir atšvenčiame Kalėdas su džiaugsmu ir šypsena. Laukiu šios šventės.

Gintautas Garuckas 7B

Kalėdos... Kiekvienam žmogui išgirdus šį žodį iškyla skirtingi vaizdai, prisiminimai. Man Kalėdos tai labai ypatinga šventė. Kai visos gatvės apšviestos švieselėmis, kai namuose stovi kalėdų eglutė, už lango šalta ir balta. Kai anksti atsikeli ryte, išpakuoji dovanas, aplankai močiutes, senelius, tetas, dėdes. Prisivalgai tiek, kad užtektų visiems metams. Vien Kalėdų laukimas yra labai smagus, kai kiekvieną dieną išpakuoji šokoladuką, skaičiuoji dienas, puoši vainiką. Kalėdos ateina greit, greit ir prabėga. Bet kiekvienais metais jos savaip ypatingos, nors tradicijos tos pačios. Taip pat yra dalykų, kurie siejami tik su Kalėdomis ir daromi tik per Kalėdas. Tai žiūrėti „Vienas namuose“ ir gerti kakavą, puošti eglutę su šeima, rašyti laišką Kalėdų seneliui, valgyti kūčiukus ir gerti kisielių.

Tokie vaizdai iškyla man išgirdus žodį Kalėdos, tai man ir reiškia Kalėdas.

Saulė Rauckytė 7b

Kalėdos tai nuostabus metų laikotarpis. Tai šviesos grįžimo ir gražaus bendravimo laikas. Žmonės dažniausiai šiuo laikotarpiu itin rūpinasi šeima, draugais, gyvūnais ir šiaip aplinkiniais, ruošia dovanas, galvoja apie artimuosius.

Man Kalėdos yra tvarkymosi metas, kai iškraustau visas spintas, stalčius ir dėžes. Tada ieškai dalykų, kuriuos galėsi panaudoti atvirutėms ar dovanų dekoravimui, taip pat išmeti jau seniai nereikalingus daiktus, kurie susikaupė per pastaruosius metus. Kai viską susitvarkai, pradedi rašyti atvirutes, vynioti dovanas ir piešti atvirukus artimiausiems žmonėms. Visada labiausiai laikiu gruodžio 1 dienos, nes tik tada mano tėvai leidžia puošti eglutę. Visą laiką mes puošiame ją kartu, aš kabinu ir vynioju lemputes ir žaisliukus. Mano tėvai pakabina kelis žaisliukus taip pat ir galiausiai sudedame dovanas po eglute ir ją įžiebiamė. Kartais, jeigu dar lieka laiko, po ilgos dienos pažiūrime kalėdinį filmą „Grinčas“ ar „Vienas namuose“. Įpusėjus Adventui mes pradedame laukti atostogų, nes, vos pasibaigus mokslams, mes važiuojame pas senelius, ištvėrę varginančią keturių valandų kelionę, mes padedame močiutei ruošti vakarienę ir puošti namus arba nukasti sniegą dideliame kieme. Atėjus Kūčių vakarui bei Kalėdoms mano mėgstamiausias valgis būna bulvės su daug druskos ir agurku. Mūsų šeimoje priimta vynioti dovanas jau per Kūčias. Močiutė arba senelis paskaito maldas ir tada mes pavalgę išvyniojame dovanas. Per Kūčias man svarbiausia, kad visa mano šeima būtų šalia.

Manau, Kalėdos ir Kūčios yra nuostabi šventė, kai šeima ir gal net visa giminė susitinka kartu ir dalinasi džiaugsmu bei šiluma.

Saulė Baipšytė 7b

Šventę kuriame kartu

Su pirmomis snaigėmis mokykloje suskambo dainingų pradinukų balsai. Kiekvienos klasės moksleiviai su muzikos mokytoja Lina Navikauskiene pertraukų metu džiugino savo dainomis mokyklos bendruomenę.

Smagu išgirsti, paklausyti, patiems prisijungti ir pritarti. O prieš pat Kalėdas „Koviukai“ pakartotojo savo repertuarą, atliko ir naujų dainelių. Pertraukų metu skambėjo ne tik mažųjų dainos: gimnazijos moksleiviai nuotaikingai atliko karaokės kūrinus.

Muzika ir daina smagiai nuteikė atlikėjus, visų veiduose švietė šypsenos, į pamokas grįžome gerai nusiteikę.

Muzikos mokytoja Lina Navikauskiene

Istorinis Berlynas

Artėjant gražiausiai metų šventei sugalvojome pasižvalgyti, kaip Kalėdas švenčia kitos šalys. Smalsūs mokiniai išvažiavo į Vokietijos sostinę – Berlyną.

Ankstus rytas. Visų veidai užsimiegoję, o mintys dar sapnuose, bet laikas sėstis į autobusą ir išvažiuoti į išpūdingąjį Berlyną. Kelionė buvo tikrai ilga, bet visi radome, ką veikti. Vieni snaudė, kiti bendravo su savo draugais ar žaidė įvairius internetinius žaidimus, žiūrėjo filmus. Įvažiuavus į Lenkiją, mūsų nuostabioji gidė pasakojo apie Lenkijos istoriją. Buvo labai įdomu. Pradėjus temti pasiekėme Lenkijos miestą – Poznanę. Miestas buvo labai išpūdingas, visa jo architektūra mane sužavėjo. Turėjome valandą laisvo laiko Poznanėje. Pasivaikščiojome ir nusipirkome Šv. Martyno raguolį. Tiesą sakant, man jis nebuvo labai išskirtinis. Į viešbutį grįžome vėlai vakare. Buvome tikrai labai pavargę, todėl greitaiėjome miegoti.

Antra mūsų kelionės diena prasidėjo anksti. Pavalgėme greitus pusryčius ir leidomės į visų laukiamą Berlyną. Atvykę vaikščiojome labai daug, bet buvo verta. Emocijų tokių seniai buvau patyrusi. Viskas buvo pasakiškai gražu ir išpūdinga. Pamačiau Branderburgo vartus, Reichstagą, Berlyno katedrą. Taip pat vaikščiojome po centrinę gatvę, buvome kalėdinėje mugėje. Viskas buvo nuostabu. Mugėje pajutau tikrąją Kalėdų dvasią. Taip pat Berlyne nustebino tas, kad be kalėdinių mugių tu nelabai pamatysi kalėdinių papuošimų. Mačiau tik vieną eglutę prie Branderburgo vartų, ji nebuvo kažkaip labai ypatingai papuošta, tai galbūt ir padaro miestą išskirtinį, nes jis nenori pasirodyti savo įmantriausiais papuošimais.

Trečią dieną vykome namo. Kelionė labai prailgo. Namo grįžome vėlai dėl didelių pūgų.

Kelionė buvo labai įdomi ir išpūdinga. Linkiu kiekvienam patirti tokį prieškalėdinį džiaugsmą, kokį patyriau aš.

Evelina Banevičiūtė 7b kl.

Iš šventinių atvirukų istorijos

Artėjant Šv. Kalėdų šventei, peržvelgiame savo asmeninius archyvus, vėl perskaitome kažkada gautus sveikinimus, atvirukus – gal verta prisiminti ir šios pašto komunikavimo priemonės istoriją?

Atvirukų istorija prasidėjo 1869 metais, Austrijos-Vengrijos imperijoje. Šios šalies pašto administracija priėmė sprendimą leisti susirašinėjamą ant nedidelių kortelių. Tokias korteles, siunčiamas be voko, vadina atvirlaiškiais. Tai buvo naujas, sakyčiau, revoliucinis komunikavimo būdas, atliepantis modernėjančios visuomenės užmojus. Netrukus bendravimą atvirukais leido ir kitų Europos valstybių pašto tarnybos. 1870-1871 metais, Prancūzijos-Prūsijos karo eigoje, kareiviai, rašydami atvirlaiškius artimiesiems, pradėjo juos puošti piešiniais, tad verslininkai suskubo parūpinti kortelių su jau atspausdintomis iliustracijomis – taip atsirado pirmieji vaizdų atvirukai, kurių tobulinimui nėra ribų. Kortelės anuomet, kaip ir dabar, išleidžiamos vis išradingiau iliuminuotos, aprėpiančios visas godojamas, pažintinas, viliojančias erdves.

1895-1918 metų laikotarpis pripažintas atvirukų „aukso amžiumi“ – tuomet spausdinti įvairiausi atvirlaiškiai ir atvirukai: sveikinimo, suvenyriniai, išdaigų ir nuotykiniai (su paslaptimi), informaciniai ir humoristiniai, etnografiniai ir reklaminiai, turistiniai, istoriniai, su meno kūrinų vaizdais ir reprodukcijomis, žymių politikų, literatų, muzikų portretais. Populiarios buvo ir rankų darbo, įvairiomis dailės priemonėmis sukurtos ir tiražuojamos iliustruotos kortelės. Mūsų dienomis, kolekcionierių ypač vertinami „aukso amžiaus“ kalėdiniai atvirukai, kuriuose išsaugota tame laikmetyje visuomenėje kurta džiugi, šviesi, viltinga Šv. Kalėdų laukimo nuotaika. Lietuvos atvirukų istorija prasidėjo XX amžiaus pradžioje. 1904 metais Lenkijoje išleisti atvirukai su spalvotomis dailininko Antano Žmuidzinavičiaus paveikslų reprodukcijomis, vienas pirmųjų – „Nemuno krantas ties Liškiava“. Vilniuje lietuviškų atvirukų leidybą ir prekybą 1905 metais organizavo žymus Lietuvos kultūros mecenatas Petras Vileišis.

XX amžiaus pradžioje atvirukus savo iniciatyva kūrė ir spausdino Lietuvos menininkai: dailininkas, muziejininkas Tadas Daugirdas, akvarelininkas Antanas Jaroševičius, menotyrininkas Paulius Galaunė, skulptoriai Juozas Zikaras, Petras Rimša.

1918-1939 metus galima vadinti atvirukų „sidabro amžiumi“..

Po Antrojo pasaulinio karo populiarėjant turizmui, paklausūs buvo svečiose šalyse įsigijami atvirukai, jie dažnai perkami „sau, atminčiai“, jų rinkiniai – tarsi asmeniniai vizualinės atminties archyvai, pasakojantys apie aplankytus kraštus, miestus, paminklus, muziejus.

Bėga metai, išaušo ir kompiuterinė epocha, akimirksniu skraido elektroniniai laišakai, bet tradicija siųsti paštu kalėdinius atvirukus – vis dar gyvoja

Pasižiūrėkite savo šeimos archyvus ir stalčius .

Pažiūrėkite koks lobynas slypi jūsų palėpėse namuose.. Įsileiskime Kalėdų dvasią į savo širdis.

Bibliotekininkė Irena Jurevičiūtė

1934 m. gruodžio 24 d.
 Braukėji
 Sveikiname visus
 su šv. Kalėdomis ir
 keimaučiais Naujųjų Metais
 ir viliame daug laimės Jūsų
 gyvenime. Po Naujųjų Metų
 susimontavome naują
 mūsų gyvenimo są-
 ūkio darbu šien-
 A. B. C. V. S.

Mielas Kazeli!
 Sveikinu tave su
 šventomis Kalėdomis ir
 linkiu tau gerai
 mokytis ir žaisti.
 Bučiuoju tave. Cezaris
 Vaičiūnas. Salos. 1931 m.

Laikraštį parengė: Direktoriaus pavaduotoja Lina Šakelytė; mokytojos Rasa Miliuvienė, Rita Sarapinienė, Jūratė Šukelienė, Lina Navikauskienė, bibliotekininkė Irena Jurevičiūtė, informatikos mokytojas Lukas Putinas

Maketavo III b klasės gimnazistės Daiva Norvilaitė, Augustė Žilinskaitė, Stela Vedeckaitė